

the processes of Ukrainian state formation.

For the formation of any state it is necessary to indicate the following factors:

- 1) to own territory with defined borders;
- 2) the official name;
- 3) the time of foundation or date of the first written mention of the state which are important elements of sovereignty and political identification of the state;
- 4) national costumes, national dishes, national musical instruments, national folk songs;
- 5) outstanding historical and modern figures;
- 6) the official language is the most important marker of national self-identification.

Therefore, the scientist D. Arel noted 'Ukraine, however, stands out as a case where an enduring political consensus has yet to occur over the foundational aspects of language politics, namely, the political status of the two main languages fighting for public space (Ukrainian and Russian) and state regulations aimed at providing incentives to use Ukrainian' [1].

It may be concluded that many factors influenced the formation of the modern Ukrainian state, its sovereignty, and its identity. With the collapse of the USSR, Ukrainians have acquired the right to their history and state symbols. Ukrainian statehood has more than a thousand years of history. For the further development of the Ukrainian state, it is necessary to focus on all aspects of the structure of the material and spiritual life of the Ukrainian people.

Список використаної літератури

1. Arel D. Language, Status, and State Loyalty in Ukraine. *Harvard Ukrainian Studies*. 2017-2018. Vol. 35, №. 1–4, pp. 233–263.
2. Concise Encyclopedia Ukraine. Ed. by V. Kubijovych. University of Toronto Press, 1971. Pp. 10–22.
3. Wolczuk K. The Moulding of Ukraine: The Constitutional Politics of State Formation. Central European University Press, 2001. 340 p.

Родь Катерина

здобувач вищої освіти 2 курсу магістратури
Головіна Ольга Володимирівна,
доцент кафедри соціально-гуманітарних
дисциплін, кандидат історичних наук, доцент
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

СУЧАСНИЙ СТАН ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

До утворення Збройних Сил України, які було утворено 6 грудня 1991 р., Україна проголосила Незалежність. Головною метою проголошення Незалежності були мирні відносини з усіма країнами світу, але не дивлячись на це, існувала ймовірність збройного конфлікту і саме для охорони цілісності країни утворено ЗСУ, оскільки до цього раніше охорона інтересів здійснювалась лише адміністративно.

Після їх утворення була підписана воєнна доктрина, на основі якої вони працювали. Головним завданням доктрини було вирішення конфліктів міжнародного характеру мирним способом, утворення боєздатного війська, оборона держави в разі необхідності. Україна не мала жодних претензій до сусідніх країн стосовно своїх кордонів, і ця доктрина підтверджувала, що територіальні межі остаточно сформовані.

З самого початку Збройні Сили формувались та базуються на таких принципах як:

– Принцип гуманізму. Це означає що в будь-якому випадку найголовнішою цінністю є людина та її життя, його охорона. Найголовнішим є створення таких умов, щоб в армії людина мала можливість розвиватись.

– Верховенство закону. Наступний принцип базується на тому, що існує Головний закон. Усі дії і формування, що відбуваються, мають відповідати закону та виконувати Конституційні закони України, статuti Збройних Сил України. Накази командира обов'язкові до виконання. Будь-які їх порушення тягнуть за собою кримінальну відповідальність.

– Ефективність управління. Командир перед тим, як прийняти будь-яке рішення, має дослухатися до думки та позицій військової ради, офіцерів, солдатів. Цей принцип походив ще з часів Запорозької Січі і забезпечує ефективність управління.

– Різновиди військової служби. Військова служба була і є Конституційним обов'язком для чоловіків. Служба є як контрактна, так і строкова. Строкова служба базується на призові чоловіків на строкову військову службу. Служба за контрактом можлива лише за добровільної згоди громадянина та підписання певного контракту.

– Відповідальність військовослужбовця. Розголошення будь-якої інформації та державних таємниць тягне за собою кримінальну відповідальність, оскільки рівень безпеки країни не повинен знижуватись. Військовослужбовці Збройних Сил України також не можуть належати до політичних партій, оскільки існує принцип позапартійності і армія та флоту мають виконувати свої функції перебуваючи поза політикою.

Актуальність теми є досить важливою, оскільки сучасний стан Збройних Сил України – це сутність безпеки не тільки держави, а й її громадян.

Проводяться окремі дослідження, розгляд питань вченими щодо вдосконалення державного управління військовими формуваннями в Україні. На даний момент відчувається необхідність у повних, комплексних дослідженнях державного управління формуваннями Воєнних організацій в країні. Необхідно досягти впорядкування військових формувань у ході проведення адміністративних реформ, застосовувати нові підходи до їх діяльності та розвитку, здійснити реформування.

У 1998 році відбувся військово-адміністративний розподіл території України, оскільки запроваджено нову військову систему і було утворено оперативно-стратегічні об'єднання замість військових округів. Оперативно-стратегічні об'єднання мали головною мету – виконання призначень оборони на встановлених територіях у воєнний та мирний час.

Перехід на нову систему тилового забезпечення було здійснено у 1999 році. Відбувалось за територіальним принципом. Завдяки цій системі вдалося скоротити кількість тилових структур, забезпечити об'єднання ресурсів та сил – це відбувалось в інтересах Збройних Сил України та усіх структур для ефективного використання.

У 2006–2011 роках було скорочено чисельність осіб у структурі Збройних Сил. Сферу діяльності міжнародного військового співробітництва розширено. Переозброєння новою технікою проходило повільними темпами через економічну кризу.

У 2014–2016 роках в Збройних Силах України відчувалась недостатня кількість військової боєздатності, через загострення ситуації на сході країни. На той момент чисельність війська була 120 тисяч, наразі Збройні Сили України налічують 250 тисяч. У ті роки основним завданням було збільшити кількість війська. Починаючи з 2016–2017 року було створено нові програми, що стосувалися Збройних Сил та збільшення військової сили. Застарілі радіостанції замінили на нові системи зв'язку, удосконалили основні танки. У кінці 2019 року завершився оборонний огляд і почали розробляти доктрини, що стосуються подальшого удосконалення та розвитку ЗСУ на найближчі роки. Рівень підготовки значно покращився, модернізовано техніку.

У 2014 році проходили ротні навчання, а починаючи з 2015 року – командно-штабові стратегічні навчання, аби надати досвід для подолання масової агресії.

Протягом часу існування Збройні Сили України скорочувались і збільшувалась кількість інших військових формувань. Не дивлячись на утворення інших військових структур, саме ЗСУ залишається основною державною структурою, що може реагувати на внутрішні та зовнішні воєнні загрози.

Кількість Збройних Сил України порівняно з 2014–2016 роками збільшилась з 120 тис. до 250 тис., більшість військовослужбовців звільняються після закінчення першої контрактної служби. Передовсім це пов'язано з обмеженістю ресурсів і саме це є головною проблемою, що не дає змоги одразу вирішувати завдання, які належать до ЗСУ.

Через звільнення багатьох військовослужбовців після першого контракту з'являється проблема в постійності кадрів, неможливо утримувати чисельність на одному рівні.

Збройні Сили оцінюються за чотирма критеріями: доктринальна готовність, достатня забезпеченість необхідною технікою, готовність та кваліфікація бійців, наявність достатньою кількістю необхідних кадрів.

У складі Збройних Сил України проводять інтенсивні навчання, підготовка військовослужбовців порівняно удосконалюється, рівень практичних знань та вмінь збільшується, здійснюється підготовка фахівців, що здатні виконувати доручення у складі оперативних та оперативно-тактичних сил на тих напрямках, де це необхідно. Відновлюється військова техніка та озброєння. Переважна більшість військовослужбовців, що перебувають, служать за контрактом. Відбувається створення умов, що необхідні для вдосконалення кваліфікації, рівня матеріального забезпечення військовослужбовців. Триває робота над удосконаленням Збройних Сил України відповідно до вимог для прийняття до НАТО.

Список використаної літератури

1. Сучасний стан Збройних сил України. URL: <https://ru.osvita.ua/vnz/reports/dpju/25022/>
2. Основна проблема нашого війська – обмеженість ресурсів. URL: <https://www.mil.gov.ua/ministry/zmi-pro-nas/2019/12/16/osnovna-problema-nashogo-vijska-%E2%80%93-obmezhenist-resursiv-%E2%88%92-mikola-beleskov/>
3. Чому військовослужбовці звільняються з армії? URL: <https://cedos.org.ua/chomu-vijskovosluzhbovczi-zvilnyayutsya-z-armiyi-kejs-doslidzhennya-problem-v-zsu/>
4. Сучасний стан та хід реформування Збройних Сил України в умовах проведення антитерористичної операції на Сході України. URL: <https://kazakhstan.mfa.gov.ua/news/61662-suchasnij-stan-ta-khid-reformuvannya-zbrojnih-sil-ukrajini-v-umovah-provedennya-antiteroristichnoji-operaciji-na-skhodi-ukrajini>
5. Історія Збройних Сил України (з 1991 р.). URL: <https://www.zsu.gov.ua/menu/5fe440852f429b1f88ce9c9cb>